

အိမ်ရောက်တော့ သူ့ဇနီးသင်းသင်းကိုမတွေ့၍ အိမ်ပေါ် မသန်းရွှေအားနှင့် အမဘယ်သွားသလဲဟု မေးလိုက်သည်။

‘အော် အကိုပြန်လာပြီလား၊ အမဟိုဘက်တိုက်ခန်းကအဒေါ် တို့အိမ်သွားနေတယ်ကျမသွားခေါ် လိုက်ရမလား’

ဒီအခွင့်အရေးကိုစောင့်နေသောကိုဇော်ဝင်းသည်ရတဲအခွင့်အရေးကိုလက်မလွတ်စေရန်၊ စဉ်းစားရင်း

‘မခေါ်ပါနဲ့ဟာ၊ နေပလေ့စေ၊’

‘အော်၊ ဒါဖြင့်အကိုလဘက်ရည်သောက်မလား၊ ကျမသွားဖျော်လိုက်မယ်လေ’

‘အေး ကောင်းသားဘဲ’ ဆို၍သူ၏ဝတ်ထားသောတိုက်ပုံချွတ်၍ ‘ရော့ သန်းရွှေအကိုအကိုအ ခန်းထဲမှာသွားချိတ်ထားစမ်း’ ဟုဆိုရပြီးလှမ်းပေးလိုက်သည်။

ဘာမျှသိရာသောမသန်းရွှေမှာကပြာကသီလှမ်းယူပြီး၊ အိမ်ခန်းတွင်းသို့ဝင်သွားသောအခါ၊ အကြံယူနေသော ကိုဇော်ဝင်းကနောက်မှထလိုက်သွားပြီးအခန်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်သောအခါ၊ မသန်းရွှေခမျာ

‘ဟင် အကိုဒါဘာလုပ်မလို့လဲ’

‘ဘာမှမလုပ်ပါဘူး ညီမကိုအကို ချစ်မလို့ပါ၊’

‘ဟင်အင်း အကိုကျမကြောက်တယ်ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ အကို’

ကိုဇော်ဝင်းသည်အခန်းတံခါးကိုပိတ်ပြီးမသန်းရွှေအနားသို့ထိုးဝင်လာနေပြီး၊ ‘မကြောက်ပါနဲ့ညီ မရယ်အကိုဟာလေညီမကိုချစ်နေတာကြာပြီ၊ ဒီလိုအခွင့်အရေးမကြုံလို့စောင့်နေရတာ၊ အခုမှဒီအခွင့်အရေး ကြုံတော့တယ်’ ဆိုပြီးမသန်းရွှေအားတင်းပွေ့ပြီးပါးနှစ်ဘက်ဘယ်ပြန်ညာပြန်နမ်း၍၊ ကုတင် ပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီးဖက်ထား၏။

မသန်းရွှေလဲအမျိုးမျိုးညှင်းဆန်ရုန်းကန်သော်လဲလှောင်အိမ်ထဲမိနေတဲ့ငှက်သတ္တဝါပမာမျက်ရည်ကျ ငိုကျွေးနေသော်လဲအချီးနှီးသာ

ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ့ရဲ့လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝရေးကိုသာအဓိကထားပြီးကျိုးစားနေသည်။

‘တိတ်ပါကွယ်မငိုပါနဲ့ အကိုကညီမကိုတကယ်ချစ်နေလို့ပါ’ ဆိုပြီးပါးနှစ်ဘက်ကိုမွှေးမွှေးပေး လိုက်ပါးစပ်ခြင်းတေ့၍စုတ်လိုက်လုပ်ပေးနေလေသည်။

မသတ်ရွှေမှာအပျိုတော်ဝင်စ ၁၆နှစ်အရွယ်အသက်နှင့်မလိုက်အောင်ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်မှာအ ဆင်ပြေပြီး၊ ရင်၃၁၊ တင်၃၆လက်မရှိ၍ငါးရုံကိုယ်အနေအထားရှိလေတော့ကိုဇော်ဝင်းမပြောနဲ့စာရေးသူ၊ စာပ တ်သူတွေရောသရေကျလောက်တဲ့အချိုးအဆစ်ပြေပြစ်သူတယောက်ဖြစ်သည်။

ကိုဇော်ဝင်း၏အပြုအစုနှင့်အကြမ်းဖက်နေသည်ကိုမလွန်ဆန်နိုင်သောမသန်းရွှေခမျာမှာတောင်းပန်၍မ ရသည်ဖြစ်၍ငြိမ်နေလေသည်။

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်တဆင့်တက်၍မသန်းရွှေ၏အကိုကျယ်သီးများကိုတလုံးစီဖြုတ်ရင်းပါး နှစ်ဖက်ကိုမွှေးလိုက်ပါးစပ်ချင်းတေ့၍စုတ်လိုက်လုပ်ပေးရင်းပေါ်ထွက်လာသောမသန်းရွှေ၏လွှက်အ ကြမ်းပုဂံအလုံးသာရှိသောဝင်းဝါဖေါင်းကြွနေသောနို့နှစ်လုံးကိုတဘက်သောလက်ကအအားမ ပေးဘဲဖျစ်လိုက်ညှစ်ပလိုက်ပွတ်လိုက်အမျိုးမျိုးပြုစုပေးနေလေတော့မသန်းရွှေခမျာလူးလွန်တုန်လှုပ်ရုန်းက န်လာရင်း

‘လွတ်ပါအကိုရယ်တော်ကြာမလေးပြန်လာရင်အဆူခံနေရပါအုန်းမယ်’

‘အို ဒီအတွက်ဘာမှမပူပါနဲ့ကွယ်၊နင့်အမဟိုဘက်တိုက်မှာဖဲသွားကစားနေတာပါ၊တော်တော်နဲ့ပြန်မလာပါဘူး’

‘ဟင့် အင်း အကို ဟင့်အင်း ညီမကြောက်တယ်’

‘မကြောက်ပါနဲ့ညီမရယ်အကိုတယောက်လုံးရှိသားဘဲအကိုတာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးပါမယ်’ ဆိုကာ မသန်းရွှေရဲ့နို့သီးနှစ်လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်၍ပါးစပ်နဲ့စို့လိုက်လျှာနဲ့ထိုးလိုက်လုပ်ရင်းလက်တဖက်ကမသန်းရွှေ၏ပေါင်ကြားထဲမှစောက်ခုံလေးပေါ် သို့တင်လိုက်၏။

ထိုအခါမသန်းရွှေသည်မျက်လုံးမျက်ဆံပြူးသွားပြီးချွေးသီးချွေးပေါက်ကျလာခါပေါင်နှစ်ချောင်းကိုစေ့၍ လိမ်ထားရင်း

‘မလုပ်ပါနဲ့အကိုရယ်ညီမကိုသနားပါ၊ရှိခိုးပါရဲ့’ ဟုတတွတ်တွတ်တောင်းပန်နေရှာသည်။

‘အေးပါ ညီမရယ်အကိုညီမကိုသနားလို့ချစ်လို့ယခုလိုကြံတာပါ’ ဟုဆိုကာမသန်းရွှေပေါင်နှစ်ချောင်းကိုတွန်းဖယ်ပြီး၊စောက်ခုံလေးပေါ် လက်ရောက်အောင်ကြိုးစာနေပြီး။

သူ၏ကြမ်းတမ်းသောလက်များဖြင့်ပွတ်သပ်ပေးနေသော အချိန်မှာသူ၏မာကျောတုတ်ခိုင်သော လီးကြီးသည်ပုဆိုးကြားထဲမှတွန်းကန်ရုန်းထွက်နေ၏။

‘ညီမရယ် အကိုရဲ့ဆန္ဒကိုလိုက်လျှော့ပါလားဟင်’ ဟုဆိုကာမသန်းရွှေ၏လက်တဖက်ကိုဆွဲ၍သူ၏တောင်မတ်နေသောလီးကြီးပေါ် သို့တင်ပေးလိုက်သောအခါမသန်းရွှေမှာတုန်လှုပ်ချောက်ချားသွား ပြီး၊ ‘အောင်မယ်လေး’ ဟုလန့်၍အော်လိုက်မိသည်။

မှန်ပါသည် လန့်မည်ဆိုလဲလန့်လောက်ပါ၏။ကိုဇော်ဝင်း၏လီးကြီးရဲ့အတိုင်းအထွာမှာလဲအရှည် ၆လက်မလုံးပတ်စီးကရက်ဘူးခွန်ကွဲလောက်တော့ မသန်းရွှေခမျာပိုမို၍ပင်ကြောက်စိတ်ဝင်သွား၏။

‘မလန့်ပါနဲ့ညီမရယ်၊ဒီလီးကြီးဟာလေတွေ့လိုက်တဲ့အမျိုးသွီးတိုင်းစွဲမက်ပါတယ်။’

‘ဘာကိုစွဲမက်တာလဲဟင်’

‘ဘာကိုစွဲမက်တယ်ဆိုတာကိုညီမကိုရှင်းပြနေမဲ့အစားလက်တွေ့အကိုလိုးပြလိုက်ရင်ညီမသိချင်တဲ့အဖြေပေါ်လာပါလိမ့်မယ်၊ ညီမကမရုန်းမကန်ဘဲအကိုရဲ့အလိုကိုလိုက်ရင်းညီမညီမနေပြီးမှိန်းနေပါအရသာစွဲမက်စရာတွေ့ရစေမယ်’

မသန်းရွှေသည်အမျိုးမျိုးရုန်းကန်တောင်းပန်အသနားခံညားသော်လဲမရတော့ဘူးဆိုတာသိနေတော့ကိုဇော်ဝင်းရဲ့ဆန္ဒကိုဖြည့်စီးပေးရန်စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူဖြစ်၍မသန်းရွှေရဲ့အနေအထားကိုသိသူဖြစ်၍၊သူ၏လီးကြီးကိုမသန်းရွှေ၏နုထွတ်ထွတ်လက်လေးများဖြင့်ဆုတ်နယ်ခိုင်းရန်လွယ်ကူနေသောအခါ၊မသန်းရွှေကလဲအလိုက်သိစွာနှင့်ဆုတ်နယ်ပေးနေသည်။

ကိုဇော်ဝင်းကလဲမသန်းရွှေရဲ့စောက်ခုံလေးပေါ် သို့လက်ဖြင့်ပွတ်လိုက်၊စောက်စေ့ကိုကလိလိုက်လုပ်ပေးရင်းလက်ညှိုးဖြင့်စောက်ခေါင်းထဲကိုမေ့ပေးလိုက်ရာ

မသန်းရွှေမှာခါတ်လိုက်သကဲ့သို့တွန့်လိမ်တက်သွားပြီး ‘အောင်မလေး၊အလေး အမေ အား’ ဟုအော်လိုက်ခါ၊

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေပါးစပ်ကိုပိတ်ရင်းသူ၏မာကျောတုတ်ခိုင်နေသောလီးကြီးဖြင့်စောက်ခေါင်းထဲထိုးသွင်းရန်မသန်းရွှေ၏လျှော့ကျနေသောထမီကိုခြေဖြင့်တွန်းကန်ချလိုက်သည်။

မသန်းရွှေသည်ယောက်ျားများနှင့်တခါဘူးမှမကြုံတွေ့ဘူးသောအပျိုဖြစ်ပြန်သည်မို့ကိုဇော်ဝင်း၏ ပြုစုပေးမှုကြောင့်ကာမအရသာကိုခံစားရင်းစောက်ခေါင်းထဲမှအရေကြည်များကျဆင်းကာတဟင်း ဟင်း ဖြစ်ခါငြိမ်နေလေသည်။

ထိုအချင်းအရာကိုစောင့်ဆိုင်းသိနှင့်လေသောကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေထမီကျွတ်သွားပြီးမိမိမွေးတိုင်းဖ မွေးတိုင်းပင်ကိုနှူးညံ့ပေါင်းကြွနေသောစောက်ဖုတ်လေးကိုကြည့်ရင်း၊

‘ညီမရယ် အကိုလေဒီလိုကြည့်လို့ကောင်းပြီးနှူးညံ့နေတဲ့စောက်ဖုတ်လေးမျိုးမတွေ့ဘူးသေးဘူး၊ ညီမလေးဟာလူကလဲချစ်စရာကောင်းစောက်ဖုတ်လေးဟာလဲလှီးချင်စရာကောင်းအောင်အကိုဘဝင် ခိုက်နေတာဘဲ။’

‘ကဲပါအကိုရယ်အခုမှတော့မှမထူးတော့ပါဘူး၊အချစ်တည်ကာချဲ့ပြီးစကားကြောရှည်မနေပါနဲ့မြန်မြန်အ ကိုဆန္ဒပြည်အောင်လုပ်ပါတော့ညီမခွင့်ပြုပါပြီ။တော်ကြာမမပြန်လာလို့အားလုံးဒုက္ခတွေ့နေ အုံးမယ်’

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေရဲ့ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါသူ၏လီးကြီးကို၊ ‘ကိုင်းငါ့သားကြီး မြိန်ရေရှက်ရေလှီးရတော့မယ်’ ဟုဆိုကာမသန်းရွှေကိုကုတင်ပေါ်ပက်လက်လှန်ချပြီး၊

ဒူးနှစ်လုံးထောင်၍လက်နှစ်ဘက်ကမသန်းရွှေ၏ထောင်နေသောဒူးနှစ်လုံးကိုဖိချပေးလိုက်ရာပေါင်တန်နှ ဖ်ချောင်းကားသွားပြီးပေါင်ကြားထဲမှဝင်းဝါမောက်ကြွနေသောစောက်ဖုတ်ကလေးပြူးထွက်လာတော့သည်။

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာဆောင်ဆောင်ထိုင်၍စောက်ဖုတ်နှင့်လီးချိန်သ ဘးကိုက်အောင်အသင့်ပြင်လိုက်၏။

မသန်းရွှေသည်အင်္ကျီလုံချည်မရှိကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေသောသူမ၏ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းကိုကြည့်၍ရှက်ငွေ သွားဖြာကာမျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်ထားလေသည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏ပြူးထွက်နေသောစောက်ခုံကြားမှစောက်စေ့လေးကိုလက်မနှင့်အသာမ၍ သူ၏လီးကြီးကိုတေ့ထားလိုက်သောအခါ၊မသန်းရွှေသည်ဖိုမထိတွေ့မှု၏အရသာကိုအပြည့်အဝခံစားရင်းကိုဇော် ဝင်း၏လီးထိပ်သို့တွန့်တက်လာ၏။

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏အရိပ်အကဲကိုကြည့်ကာသူ၏လီးကြီးအားမောင်းတင်၍ဒစ်မြှုပ်ရုံ ထိုးသွင်းလိုက်ရာ၊ဗျစ် ဗျစ် ဗျစ် ဖွတ်နှင့်အတူ၊

‘အောင်မလေး အကို ကျွတ်ကျွတ် နာတယ်အကို နာတယ်၊အိ အမေ ရှီး။’ ဟုဆိုကာ ကိုဇော်ဝင်း၏လီးကြီးကိုဆွဲဖယ်၍စောက်ခုံလေးအားလက်နှင့်အုပ်ထား၏။

ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ၏လီးကြီးကျွတ်သွား၍ကြည့်လိုက်သောအခါ၊လီးထိပ်တွင်သွေးများပေနေသည်ကိုတွေ့၍ မျက်လုံးပြူးသွားပြီးစောက်ဖုတ်လေးမှထွက်နေသောသွေးများကိုလက်နှင့်သုတ်ပေးနေ၏။

‘အဟင် အဟင် အို ရှီး ကျွတ်ကျွတ် တော်ဘီအားတော်တော့အကို၊ကျမအဖုတ်ကွဲသွားပြီ၊ အားစပ်ပြီးနာလိုက်တာအကိုရယ်။အား ရှီး ကျွတ် ကျွတ် ’

ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ၏ဒေါမာန်ကြီးသောလီးကြီးအတွက်အမျိုးမျိုးကြိုးစားထားသော်လည်းမ အောင်မြင်ဇောချွေးများပြန်နေ၏။

‘တော်ပါတော့အကိုရယ်၊ကျွတ် ကျွတ် နာတယ်၊ ကျမစောက်ပတ်အမှူးကွဲသွားပြီထင်တယ်။ စပ်ဖြင်းဖြင်းဖြစ်နေတယ်၊ မနက်ဖန်တနင်နွေနေ့မဟုတ်လား အကို မနက်ဖန်မှအကိုသဘောလုပ်ပါ နော်’ ဆို၍တောင်းပန်ရှာသည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်အမျိုးမျိုးလှည့်စားပေမဲ့မရတဲ့အဆုံးလက်လွှတ်လိုက်ရသောလဲ၊သူ၏လီးကြီးကတော့ တောင်ဆဲပင်ရှိနေ၏။

မသန်းရွှေအဝတ်များဝတ်၍အခန်းတံခါးဖွင့်ပြီးကွတကွတနှင့်ခြေလှမ်းမမှန်ဘဲအထွက်တွင်၊သင်းသင်းပြန်ရောက်နှင့်မျက်နှာခြင်းဆိုင်တွေ့လိုက်သောအခါမသန်းရွှေမျက်လုံးပြူး၍ခေါင်းကြီးသွား၏။

‘ဟဲ့ သန်းရွှေ အခန်းထဲဦးဘာဝင်လုပ်တာလဲ၊ဟာအပြင်ကတံခါးလဲပိတ်မထားဘူး’

တုန်တုန်ရီရီဖြင့် ‘ဘာ ဘာ မှမလုပ်ပါဘူး အကိုပြန်လာလို့ကော်ဖီဖျော်ပြီးသွားပို့တာပါ’

‘အော် ကိုဇော်ရောက်နေပြီလား’ ဆိုကာသင်းသင်းအခန်းထဲဝင်သွားသောအခါ၊ကုတင်ပေါ်တဖက်စောင်းပြီးအိပ်နေသောကိုဇော်ဝင်းဘေးမှာဝင်ထိုင်ပြီး

‘ဟင် ကိုဇော်ဘာဖြစ်လို့အိပ်နေတာလဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား ဟင်’

‘ကောင်းပါတယ်ကွာ’ ဟုဆိုကာသင်းသင်းဘက်လှည့်၍သင်းသင်းရဲ့ကိုယ်လေးအားပွေ့ဖက်ပြီးကုတင်ပေါ်ဆွဲတင်လိုက်၏။

‘အို အို ကိုဇော်ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲအခုနကောင်မလေးနဲ့စခမ်းသွားနေတယ်ထင်တယ်’

‘ဟာ သင်းကလဲကွာမဟုတ်တာ၊အကိုသောက်ဖို့ကော်ဖီလာပို့တာပါ’ ဟုဖြေရင်းသင်းသင်းရဲ့ပါးပြင်နှစ်ဖက်ကိုမွှေးမွှေးပေးပြီးထမီကိုချွတ်မည်အပြုတွင်၊

‘အို ကိုဇော်နေအုံးဟို အခန်းတံခါးသွားပိတ်အုံးမယ်’

တံခါးပိတ်၍ပြန်လာပြီးကုတင်ပေါ်ကိုယ်လုံးတီးဖြင့်လဲလျှောင်းနေသောကိုဇော်နှင့်အတူမတ်နေသောလီးကြီးကိုကြည့်၍ ‘ဒီကနေ့ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကိုဇော်၊ထူးခြားလှချည်လားဟင်’

‘ဘာထူးခြားလို့လဲသင်းအကိုစနေနေ့မို့ရုံးကပြန်လာပြီးဟောဒီကဇနီးမယားလေးကိုမတွေ့လို့စဉ်းစားနေတုံး၊ဖြူးဆို ဟောဒီမယားချောရောက်လာတာပါဘဲ၊ ကဲကွာလာစမ်းပါ၊’ ဆို၍သင်းသင်းလက်ကိုလှမ်းဆွဲပြီးရင်ခွင်ထဲသွင်းခါ၊သူ၏အရှိန်မပြေသေးဘဲတောင်နေသောလီးကြီးကိုသင်းသင်း၏လက်ထဲသို့အပ်လိုက်သောအခါ၊

‘အိုဟို ဒါကဘယ်လိုနေပါလိမ့်၊ကိုဇော်အဖြစ်သဲလွန်းပြီထင်တယ်၊’

‘အဖြစ်သဲတာမဟုတ်ဘူးသင်း အကိုရုံးကပြန်လာတာသင်းနဲ့အချစ်ခြင်းဖလှယ်မလို့စိတ်ကူးယဉ်လာတာပါ’

‘အဖြစ်မသဲပါနဲ့ကိုဇော်ရယ်၊အခုနသန်းရွှေအခန်းထဲကထွက်လာတာမူမမှန်ဘူး၊ကိုဇော်ဘာလုပ်လိုက်သလဲဟင်’

‘ဟာ မဟုတ်ရပါဘူးသင်းအရမ်းမဲမစွတ်စွဲပါနဲ့’ ဟုပြောရင်းသင်း၏ပေါင်းကြားထဲမှဖေါင်းပွပွစောက်ဖုတ်လေးကိုပွတ်ရင်း၊ထမီချွတ်မည်အပြုတွင်သင်းသင်းကအလိုက်သိစွာ

‘အို နေအုံး သင်းအဝတ်အစားတွေချွတ်ပေးမယ်ကိုဇော်လဲအားလုံးချွတ်လိုက်နော်’ ဟုဆိုကာ

ကုတင်အောက်တနေရာတွင်မတ်တတ်ရပ်၍၊အင်္ကျီ၊လုံချည်များချွတ်ချလိုက်သောအခါပင်ကိုယ်အလှပိုင်ရှင်သင်းသည်မိမွှေးတိုင်းဖမွှေးတိုင်းကိုယ်လုံးတီးဖြစ်သွားတော့သည်။

ထိုအခါကိုဇော်သည်သူ့အဝတ်များချွတ်ပြီး၍သင်းသင်းရဲ့ရာသို့အပြေးလေးသွားကာပွေ့ဖက်ပြီးကုတင်ပေါ်သို့တင်ကာ၊သင်း၏ဖြူဖွေးဖေါင်းကြွနေသည့်စောက်ဖုတ်လေးကိုလက်နှင့်ပွတ်လိုက်ပြုး

ထွက်နေသောစောက်စေ့လေးကိုမွှေလိုက်နှင့်စိတ်ကြိုက်ပြုစုပေးလိုက်သောအခါ၊

သင်းသင်းသည်ငါးပြေမဆားပက်သလိုတွန့်လိမ်ပြီးကော့ကော့ကာနှင့်စောက်စေ့လေးဟာပြုးထွက်လာပြီးအရေကြည်များစီးဆင်းထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

သင်းသင်းသည် တဟင်းဟင်းဖြစ်လာပြီး

‘ယားတယ်ကိုဇော်ရယ် လိုးမှသာလိုးစမ်းပါ’

‘ကြော့သင်းကလဲကွာလိုးပါမယ်ဒီလိုတယုတရပြုစုပေးမှယောက်ျားနဲ့မိန်းမဆက်ဆံတဲ့အခါလိုးကြတဲ့အခါအရသာတွေလာနိုင်တယ်ကွ’ ဟုဆို၍စောက်စေ့လေးကိုပွတ်၍ကလိပေးနေပြီးလိုးရန်ဟန်ပြင်၍ သင်းသင်း၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုသူ၏ခါးကိုအခွခိုင်းပြီးသူ၏တုတ်ခိုင်နေသောလီးကြီးနှင့်စောက်စေ့ထိပ်ထိလိုက်ခွာလိုက်လုပ်နေ၏။

ထိုအခါသင်းသင်းသည်ကိုဇော်ခါးကိုညှပ်၍သူမ၏စောက်ပတ်နှင့်ထိအောင်ရှေ့ကိုထိုးထိုးတက်လာပြီး

‘ကိုဇော်ကလဲအထဲရောက်အောင်လိုးတော့လေ’ ဟုဆို၏။

ကိုဇော်ဝင်းသည်သင်းသင်း၏အခြေအနေကိုသိနှင့်ပြီးဒစ်မြှုပ်ရုံထိုးသွင်းပေးလိုက်ရာ၊

‘အိုး ဟိုး ဟိုး ရှိုး အောင်မလေးဖြေးဖြေးကိုဇော် ဖြေး ဖြေး ကျွတ် ကျွတ်’

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်စောက်ခေါင်းထဲအားသူ၏လီးကြီးကိုဒစ်မြှုပ်ရုံသွင်းထားရာမှပြန်ဆွဲနှုတ်မည်အပြုတွင်

‘အို ကိုဇော်မနှုတ်လိုက်နဲ့လေဒီအတိုင်းထား’ ဟုဆိုကာခြေနှစ်ချောင်းနှင့်မလွတ်တမ်းညှပ်ထားလေသည်။

‘နဲ့နဲ့လောက်လျှော့စမ်းပါအုံးသင်း အခုလိုလုပ်ထားတော့ကိုဇော်လိုးအားမရှိဘူးပေါ့’ ဆို၍ သင်း၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုလက်နှင့်ဖယ်ချပြီးလီးကြီးကိုတဝက်ဝင်အောင်ဖိလိုးပေးလိုက်သောအခါ၊ ဗျစ်ဗျစ် ဖြင့်တဝက်ဝင်သွား၏။

‘အောင်မယ်လေး အိုး ရှိုး ကျွတ်ကျွတ် အားကိုဇော်ခနလေးနားထားပါ အို ကျွတ်ကျွတ် နာလွန်းလို့ပါ။’

‘သင်းသင်းကလဲကွာ နဲ့နဲ့တော့အောင်ပြီးနေပါတော်ကြာအရှိန်ရလာတော့မနာတော့ပါဘူး၊ ကောင်းလာမှာပါ’ ဆို၍ကျန်တဝက်ကိုထိုးသွင်းလိုက်ရာ၊

‘အောင်မယ်လေး အမေ အို ရှိုး ကျွတ် ကျွတ် ကိုဇော် အောင်လိုက်တာခနလေးရပ်ပါ၊ရှိုး ကျွတ် ကျွတ်’

ကိုဇော်ဝင်းသည်ဝင်နေသောလီးကြီးကိုနှုတ်မည်ဟု ဟန်ပြင်နေစဉ်

‘ကိုဇော် အကုန်မနှုတ်နဲ့လေ၊ချန်ထားအုံး သင်း အံကိုကြိတ်ပြီးအောင်ခံပါမယ်’

‘အေးဒါမပေါ့သင်း ကိုဇော်ဖြေးဖြေးခံနိုင်ရုံလိုးပေးပါမယ်’ ဆိုကာသွင်းလိုက်နှုတ်လိုက်တချက်ခြင်းလိုးပေးရာသင်းသင်းသည်အောက်မှဖင်ကြွလာပြီး၊

‘အို ကျွတ် ကျွတ် အား ရှိုး အမေဖြေး ဖြေးဖြေးနော် ဟုတ်ပြီ ကိုဇော် ဖြေးဖြေး အား’

‘ဘယ်နှယ်နေသလဲသင်းခံနိုင်ပြီလား ကောင်းရောကောင်းရဲ့လားဟင်’

‘ဟုတ်ကဲ့ကိုဇော်ကောင်းပါတယ်ဒါပေမဲ့နဲ့နဲ့တော့အောင်တယ်၊ နာတယ်’

‘အေးလေ တအောင်လောက်အံကြိတ်ထားပါ’

‘ကိုဇော်အရှိန်လေးနဲ့လိုးတော့မယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ သင်းအောင်ထားပါမယ်’

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်အချက်မှန်မှန်လိုးပေးနေရာ ဖွတ် ဗျစ် ဖတ် ဖတ်

‘အလို လေးလေး ကိုဇော် ကောင်း ကောင်းလိုက်တာ အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ရှိုး အား၊ ဟုတ်ပြီ အရှိန်ရလာပြီးကိုဇော် လိုး လိုး’ ဟု သင်းသင်းသည်ကုတင်ဘောင်ကိုတအားဆုတ်ကိုင်၍ လူးရင်းလှိမ်ရင်းမျက်စေ့ကိုစုံမှိတ်ထားလေသည်။

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်အချက်ပိုင်ပိုင်နှင့်မှန်မှန်လေးအချက်ပေါင်း၅၀-ခန့်လိုးပေးလိုက်ရာ၊ ဖွတ် ဗျစ် ဖတ်ဖတ် မလပ် စွပ် စွပ် မည်ကာသင်းသင်းလဲကော့ကာပြန်ကာလူးကာဖြင့်နှစ်ဦးသား အမောဆိုက်နေကြတော့သည်။

‘ကိုဇော်ဒီနေ့ သင်းလေမမအေးတို့နဲ့အထူးဝိုင်းစီစဉ်ထားတယ်၊ကိုဇော်လိုက်မယ်မဟုတ်လား ဟင်’
‘မလိုက်ချင်ပါဘူးကွာ၊ သင်းသွားကစားနှင့်ပေါ့၊ကိုဇော်သွားစရာရှိလို့ပြန်လာမှလိုက်လာခဲ့မယ်’
‘ဒါဖြင့်သင်းသွားနှင့်မယ်၊ကိုဇော်လာဖြစ်အောင်လာခဲ့နော်’ ဆို၍သင်းသင်းသည်မအေးအေးတို့ တိုက်ခန်းဘက်သို့ထွက်သွားသည်။

အကြံသမားကိုဇော်ဝင်းသည်အဝတ်အစားလဲဟန်ဆောင်ပြီး၊မသန်းရွှေရှိရာသို့သွား၍မသန်းရွှေအားပွေ့ဖက်ပြီးအိပ်ခန်းအတွင်းသို့ခေါ်သွားလေသည်။

မသန်းရွှေခမျာလဲမနေ့ကသူမကတိအတိုင်းမညင်းဘဲကိုဇော်ဝင်းခေါ်ရာသို့လိုက်ပါသွားလေသည်
‘ညီမ မနေ့ကဘယ်လိုနေသလဲဟင်’ ဟုဆိုကာကုတင်ပေါ်အလိုက်သင့်တင်၍ပါးနှစ်ဖက်ကို မွှေးမွှေးပေးရင်း၊အင်္ကျီကြယ်သီးများဖြုတ်နေ၏။

‘မနေ့ကမမသင်းရွှေမှာဟန်ဆောင်သွားရပေမဲ့၊နာလိုက်တာလမ်းလျှောက်မရအောင်ဖြစ်သွားတာဘဲအကိုရယ်’

‘အခုဘယ်လိုနေသေးလဲဟင်’

‘ဘယ်လိုမှမနေပါဘူး၊ရောင်နေသလိုနခမ်းတွေဖေါင်းပြီးကြွတ်နေတယ်အကိုရဲ့’

‘အေးဒီလိုဆို ဒီကနေ့မနာအောင်အကိုပြုပြင်ပြီးလိုးပေးပါမယ်၊’ ဆိုကာမသန်းရွှေ၏ထမီကို ချွတ်၍ပေါ်ထွက်ပြုပြီးမောက်ဖေါင်းကြွနေသောစောက်ဖုတ်လေးကိုသေချာစွာကြည့်နေလေသောအခါ၊

‘အို အကိုကလဲရှက်ပါတယ်ဆို၊ အဟင်’

‘မရှက်ပါနဲ့ညီမရယ်၊အခုလိုဖိုမဆက်ဆံတယ်လိုးတယ်ဆိုတာအေးအေးဆေးဆေးပြုစုပြီးမှလိုးရင်အင်မတန်အရသာရှိတာညီမရဲ့၊ ကဲညီမအင်္ကျီတွေအားလုံးချွတ်လိုက်ပါ၊ မရှက်ပါနဲ့ဒီအိမ်ထဲမှာညီမနဲ့ ဒီအိမ်ထဲမှာညီမနဲ့အကိုဘဲရှိတယ်ဥစ္စာချွတ်လိုက်ပါညီမရယ်။

မသန်းရွှေသည်ကိုဇော်ဝင်းခိုင်းသမျှကိုမညင်းတော့ဘဲအလိုက်သိစွာအားလုံးကိုချွတ်လိုက်သောအခါအင်မတန်မှကြွကြွရွှရွှလှသောစောက်ခုံကြားမှပြူးထွက်နေသောစောက်စေ့လေးကကိုဇော်ဝင်းကိုဖိတ်ခေါ်နေဟန်ရှိတော့သည်။

ကိုဇော်ဝင်းကလဲမသန်းရွှေ၏ကိုယ်လုံးတီးအလှကိုကြည့်ရင်းတောင်ပူစာလိုနဲ့နှစ်လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့ပေးရုံတင်မကစောကဖုတ်လေးအားလက်နှင့်အချက်- ၂၀ခန့်အုပ်ပေးပြီးပွတ်ပေးလိုက်သောအခါစောက်ခုံလေးသည်ဖေါင်းကြွလာတော့သည်။

‘အို အကိုလဲဘယ်လိုလုပ်တာလဲနာလိုက်တာ၊ကျွတ် ကျွတ်’

‘အသာနေပါညီမရဲ့ဒါမှလိုးတဲ့အခါမနာမှာညီမအတွက်လုပ်တာပါ’ ဆိုပြီးစောက်စေ့လေးကို လက်ညှိုးလက်မညှပ်၍ဆွဲလိုက်နှင့်၊လက်တဆစ်လောက်စောက်ခေါင်းထဲထိုး၍မွှေးပေးလိုက်ရာ၊

‘အမေလေး အကိုနာတယ် ကျွတ် ကျွတ် အဟင် အို ယားလိုက်တာ’ ဆို၍မသန်းရွှေသည် အောက်မှငါးဖယ်လူးသလိုလူးနေ၏။

‘အကို လိုးပါတော့ ညီမခံနိုင်ပါပြီ’

‘အို ညီမကလဲသိပ်လောမကြီးနဲ့လေ၊ညီမနာမှာစိုးလို့သွေးပူလာအောင်စောက်ဖုတ်လေးဖေါင်းကြွလာအောင်အကိုကပြုစုပေးတာ’ ဆို၍စောက်ခေါင်းထဲသို့လက်ညှိုးနဲ့ထိုးကလိမွှေးပေးနေရာ၊

‘အို အကိုယားတယ် ယားတယ် လိုးပါတော့ညီမဘယ်လိုနေရမှန်းမသိတော့ဘူး’
ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်၊မသန်းရွှေရဲ့အခြေအနေကိုကြည့်ပြီးစိတ်ကြိုက်လိုးရန်ပြင်နေသော်
လည်း၊ဒီတခါအလိုးမတော်ရင်တခုခုဖြစ်သွားပါကနောက်အရှည်မလိုးရတော့မည်စိုး၍သူ၏လီးကြီးကိုတံထွေး
စီးပိုင်နေအောင်သုတ်ပေးပြီး၊မသန်းရွှေစောက်ပတ်ဝကိုတေ့၍ဒစ်မြှုပ်ရုံထိုးသွင်းလိုက်ရာ ဗျစ် ဗျစ် ဗျ
ဟုမြည်သံနှင့်အတူ

‘အောင်မလေး အကိုရယ်နာလှချည်ရဲ့သေပါပြီအင်း ကျွတ် ကျွတ် အား အကိုခနလေး၊ အို ရှီး
ခနလေး နေပါဦး နော်’ ဟုဆိုလေရာ၊
ကိုဇော်ဝင်းသည်ဆက်မသွင်းသေးဘဲရပ်ထားပြီး၊တံထွေးနှင့်သူ၏လီးကြီးအရင်းကနေလိမ်းပေးနေ၏။

‘ကျွတ် ကျွတ် အကိုဆက်လိုးလို့ဖြစ်ပါမလား၊ အားသိပ်နာတာဘဲ အား ရှီး ကျွတ် ကျွတ်’
‘ဖြစ်ပါတယ်ညီမရဲ့အစမို့ပါ၊တော်ကြာအရှိန်ရလာလို့သွေးပူလာရင်အင်မတန်ကောင်းလာမှာ’ ဆို ၍နဲ့
ဖိသွင်းလိုက်ရာ ဗျစ် ဖွတ်

‘အောင်မလေး အမေရေ အား ရှီး ကျွတ် ကျွတ် အကိုဖြေး ဖြေး လိုးနော်၊ရပ်မထားနဲ့လေ လိုး
လိုး အမေ အိုး ရှီး ကျွတ် ကျွတ်’
ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေရဲ့အရိပ်အကဲကြည့်၍သူ၏လီးကြီးအားအဆုံးထိုးသွင်းရာ၊ဗျစ်ဗျစ်ဖွတ်ရွတ်

‘အမေလေး သေပါပြီ အို အကိုမရပ်နဲ့ ဆက်လိုး အားကောင်း ကောင်းလိုက်တာ ဟုတ်ပြီ အကို
လိုး လိုး အား ဟာ ကောင်းလိုက်တာ ဟင်း’
ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေအရှိန်ရလာပြီဖြစ်၍၊မှန်မှန်လေးအချက်ပေါင်း၃၀-ခန့်လိုးပေးလိုက်ရာ ဖွတ်
ဗျစ် ပလပ်စွပ် ဖွတ် ပလပ်စွပ် ဖတ်။

‘ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီလိုး လိုး အောင်မလေးကောင်း ကောင်းလိုက်တာအကိုရယ် ဟင်း၊’
အသံနှင့်အတူနှစ်ဦးသား ဟောဟဲ ဖြစ်ကုန်ကြလေတော့သည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်ရေမိုးချိုးပြီးသင်းသင်းနောက်သို့လိုက်သွားရာဒေါ်အေးအေးအိမ်တွင်သင်းသင်းကိုမမ
တူဘဲ၊ ဒေါ်အေးအေးတယောက်ထဲအိမ်ခန်းထဲကုတင်ပေါ်ဝယ်ကိုယ်လုံးတီးဆောင်ဆောင်
ထိုင်ပြီးသူမ၏လက်ညှိုးဖြင့်စောက်ခေါင်းထဲထိုးပြီး၊ကလိ၍ကစားနေသည်။

ကိုဇော်ဝင်းသည်အသံမပေးဘဲကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ကြည့်နေရင်းသူ၏လီးကြီးကလဲချိုးမရ
အောင်တောင့်တင်းလာတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာဒေါ်အေးအေးသည်လက်တချောင်းထဲထိုးကစားနေရာအားမလိုအားမရဖြစ်နေပြီး၊
လက်နှစ်ချောင်းပူး၍ယောက်ျားနဲ့မိန်းမဆက်ဆံကြသလိုသွင်းလိုက်နှုတ်လိုက်လုပ်ပေးရာ၊မြွတ်မြွတ်
မြွတ်မြွတ် အသံနှင့်အတူ၊ဒေါ်အေးအေးသည်အရှိန်ကောင်းပြီးမိန်းမနေချိန်ဝယ်

ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ၏ချိုးမရသောလီးကြီးရဲ့ဒါဏ်ကိုမခံမရပ်နိုင်ဘဲတံခါးအသာတွန်းပွင့်ပြီးအထဲ
ဝင်သွားခါ။ဒေါ်အေးအေးရဲ့ဖြူဖွေးတောင့်တင်းသောကိုယ်လုံးကြီးကိုပွေ့ဖက်ပြီးပါးပြင်နှစ်ခုကိုဘယ်ညာပြန်
နမ်းလိုက်သောအခါ၊

‘အောင်မလေး ရှင် ရှင် ကိုဇော်ဘာလာလုပ်တာလဲ ဟင်’
‘အော် အေးကလဲဗျာ လာရင်းကတော့သင်းရှိတယ်ဆိုပြီးလာတာပါဘဲ၊အခုတော့’
‘အခုတော့ဘာဖြစ်သလဲ ကိုဇော်’

‘အခုတော့ဘာဖြစ်သလဲလို့မေးနေရသေးလားအေးရယ်၊ အေးရဲ့ဆန္ဒကိုစိတ်ရဲ့လိုအပ်ချက်ဖြည့်စည်းကြာဘို့ဖြစ်လာတာပေါ့။’ နောက်ပြီးအေးရဲ့မာတင်းနေသောနှိုးအံ့နှစ်လုံးကိုဘယ်ညာပြန်ပြီးစို့လိုက်လျှာနဲ့ထိုးလိုက်ပြုပြင်နှူးနေပြီး။

အေးရဲ့ညောင်ရွက်ပုံသဏ္ဍန်စောက်ဖုတ်လေးအားလက်ဖြင့်ပွတ်သပ်၍ဆော့ကစားပေးနေရာ၊ အေးသည်အခုနကသူလုပ်တာထက်သာနေ၍မျက်လုံးအစုံမှိတ်ခါတဟင်းဟင်းဖြင့်နှုတ်သွီးစည်းစိမ်ခံစားနေရာသည်။

‘အော် ဒါထက်အေးကျွန်တော်အခုလိုပိုင်ရှင်ခွင့်မပြုသေးဘဲဝင်လာပြီးပိုင်စိုးပိုင်နင်းပြုတာစိတ်မဆိုးပါဘူးနော်ဟုတ်လား’

‘အို ကိုဇော်ကလဲမေးနေစရာမလိုတော့ပါဘူး၊ကာယာကံမြောက်ဖြစ်နေမှတော့စိတ်ဆိုးဘို့လို့သေးလားဟင်’

‘အော် အေး သင်းသင်းဘယ်သွားသလဲဟင်’

‘အောင်မယ်လေးအရေးထဲအရာပေါ်ရပြန်ပြီရှင်မယားသင်းလေးစီစီတို့အိမ်သွားတယ်’

‘ဟင်း ကောင်းလိုက်တာကဲပါအရသာပျက်ပါမယ်၊’

ကိုဇော်ဝင်းသည်အေးရဲ့ဆန္ဒကိုသိ၍ဘယ်ပုံစံယူ၍လိုးရမည်ကိုအတွေးဝင်ရင်းလက်ဖြင့်စောက်ဖုတ်အတွင်းထိုးသွင်းကလိမ္မေပေးနေရာ၊

အေးအေးသည် တဟင်းဟင်း ဖြစ်ကာတွန့်လိမ်ကောက်ကွေးကာ ‘ကဲ ကိုဇော်လိုးပါတော့ရှင်’

‘လိုးပါမယ် အေးရယ် အေးရဲ့စောက်ဖုတ်လေးကညောင်ရွက်လေးနဲ့တူတော့ဘယ်ပုံစံလိုးရမယ်ဆိုတာစဉ်းစားနေလို့ပါ’

‘အော် တော်တော် ထိကာချဲ့တဲ့လူဘဲနော်။ရှင့်သဘောရှင်ကြိုက်သလိုသာပြော၊ အေးဘယ်လိုနေရမလဲ’

ဒီအခါကျမှကိုဇော်ဝင်းသည်အေးကိုပဆစ်တုပ်ထိုင်စေပြီးလက်နှစ်ချောင်းရှေ့ပစ်၍ခေါင်းကိုကုတင်နှင့်ထောက်ကာခါးကနေကိုင်မ၍ထားသောအခါအေးရဲ့စောက်ဖုတ်လေးသည်နောက်သို့အစွမ်းကုန်ပြူးထွက်နေတော့သည်။

‘ကဲ အေး အဲဒီအနေအထားတိုင်းနေနော်။ ကိုဇော်လိုးတော့မယ်’ ဆိုကာသူ၏ထောင်မတ်နေသောလီးကြီးဖြင့်နောက်ကနေမတ်တတ်ရပ်၍အေး၏ခါးဆစ်နှစ်ဘက်ကိုနောက်သို့ဆွဲ၍ပြူးထွက်နေသောအေး၏စောက်ဖုတ်ဝသို့တေ့ထားပြီး။

‘ဒီမှာ အေးအကြိုက်ကိုဇော်စိတ်တိုင်းကြလိုးတော့မယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်ရယ် ဒီကလူကဖြင့်အနေခက်လှပြီ၊ဘယ်လိုလုပ်ထားမှန်းမသိပါဘူး’

ကိုဇော်ဝင်းသည်တေ့ထားသောလီးကြီးနှင့်ခါးဆွဲကာထိုးသွင်းလိုက်ရာ၊ ဖွတ် ဗျစ် အသံနှင့်တဝက်သာသာဝင်သွားသဖြင့်အေးသည်လေးဘက်ကုန်းထကာ၊

‘အမလေး ကျွတ်ကျွတ် အား ဟုတ်ပြီး အား ကောင်းအလို ရှိ၊ ကောင်းလိုက်တာ ကိုဇော်ရယ်၊ အား ဟင်း’

ထိုအခါ ကိုဇော်ဝင်းသည်အေးခါးဆစ်ကိုဆွဲ၍စိတ်ကြိုက်အချက်ပေါင်း၆၀-ခန့်အချက်ပိုင်ပိုင်လိုးပေးလိုက်ရာ၊ ဖွတ် ဖတ် ဖတ် စိုစွပ်စွပ် ဖွတ် စွပ် ပလပ်စွပ်၊အခေါင်းသံဆူညံပြီးနှစ်ဦးသားမှောက်လျှက်သားထပ်၍မှိုမှိုနဲ့နေလေတော့သည်။

မစီစီသည်ဒရိုင်ဘာကိုဘတင်နှင့်ညနေစောင်းလေးတွင်မအေးအေးအိမ်သို့ကားဖြင့်ရောက်လာကြသည်။သုံးဦးသားစကားပြောနေကြပြီးမစီစီကကိုဘတင်ဘက်သို့လှည့်၍

‘ဘတင်ရေကန်တော်မင်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှာ၊ ကိုပတ်ကားရှိတယ်သွားခေါ်ပေးစမ်း’

‘ဟုတ်ကဲ့’ ဆို၍ကိုဘတင်ထမည်အပြုတွင်၊

မအေးအေးက ‘ကိုဘတင်ရေ ကားကြုံတုန်းညဈေးတန်းလိုက်ချင်လို့ကျမပါလိုက်မယ်’

‘စီစီ ဒီမှာနေအုံးနော်၊ မမအေးညဈေးတန်းသွားအုံးမယ်’ ဆိုပြီး

နှစ်ဦးစလုံးအတွက်အကွက်ဆင်လိုက်သောအခါစီစီ ကလဲသဘောတူခွင့်ပြု၍ကိုဘတင်နှင့်အေးအေးတို့ထွက်သွားကြ၏။

ကိုဘတင်သည်ကိုပတ်ကားကိုသွားပြောပြီးကန်တော်ကြီးစောင်းသို့အေးအေးနှင့်အတူကားမောင်းထွက်သွားလေသည်။

‘ဒီမှာအေး ကိုတို့ဒီမှာစခမ်းသွားကြရအောင်၊ ဒါမှစီစီတို့လဲလွတ်လွတ်လပ်လပ်ချစ်ကြပါစေ၊ ကိုယ်တို့အေးတို့လဲလွတ်လပ်တာပေါ့နော်’ ဆို၍ကန်တော်ကြီးစောင်းတွင်နှစ်ဦးသားတစခမ်းထနေကြတော့သည်။

ကိုပတ်ကားလဲ ၆-နာရီခွဲလောက်တွင်မစီစီရှိရာသို့အမြန်ရောက်ရှိလာပြီး၊အခန်းထဲသို့လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ

စီစီသည် အခန်းတွင်းဝယ် ဘလာကျင်းပြီးလျှက်ဆားပုလင်းနဲ့စောက်ခေါင်းတွင်းသွင်း၍စခမ်းသွားနေတာကိုမြင်ရလေသည်။

ကိုပတ်ကားသည်မဆိုင်းမတွဲဘဲမစီစီဘေးရောက်သွားပြီး၊နို့နှစ်လုံးကိုဆွဲ၍ပါးပြင်လေးကိုမွှေးမွှေးပေးလိုက်တော့မှစီစီသည်လန်ပြီးလျှက်ဆားပုလင်းလက်ကလွတ်ကြသွားလေသည်။

‘အောင်မယ်လေး မောင်ရယ် လန်လိုက်တာ’

‘မလန်ပါနဲ့စီစီရယ် မောင်အချိန်မှီရောက်လာမှဘဲ၊ ကဲ မောင်တို့ပျော်ပျော်ပါးပါးစခမ်းသွားရ အောင်’ ဆို၍အဝတ်အစားများအကုန်ချွတ်၍နှစ်ဦးစလုံးဘလာကျင်းကြလေသည်။

ကိုပတ်ကားသည်စီစီ၏ခြေနှစ်ချောင်းကိုထောင်၍သမရိုးကျလိုးရန်ပြင်လိုက်သောအခါ

‘အိုး ဟိုး ဟိုး ဒီလိုလိုးလို့ဘယ်ကောင်းမလဲ၊ ကျမစောက်ပတ်လေးသွေးပူသွားအောင်ရှင်ပြုစုပေးအုံးမှပေါ့၊ နောက်မှ ဘယ်ပုံစံလိုးရင်ကောင်းမယ်ဆိုတဲ့အနေအထားကိုကျမစိစဉ်ပေးမယ်။’

ကိုပတ်ကားသည်စီစီအမိန့်အတိုင်းစီစီရဲ့ဖေါင်းကြွနေသောစောက်ပတ်လေးကိုလက်ဝါးနှင့်အ ချက်၂၀-လောက်အုပ်ပေးပြီး၊ မုန့်ပေါင်းလိုဖေါင်းလာသောအခါ၊လက်ညှိုးနှင့်ထိုး၍ကလိပေးပြီးစုထွက်လာသောစောက်စေ့လေးကိုလက်မနှင့်ဖိချပေးနေလေ၏။

စီစီသည် အောက်မှဖင်ကြွတက်နေပြီးတဆတ်ဆတ်ခုန်၍ငါးရန်ပြုလူးဖြစ်နေပြီး၊

‘ကဲမောင် ကုတင်အောက်ဆင်းပြီးမတ်တတ်ရပ်ကျမခါးအောက်ကခေါင်းအုံးနှစ်လုံးခံပေးခြေနှစ်ချောင်းကုတင်အောက်တန်းလန်းချပေးမယ်’ ဆို၍ကုတင်စွန်းတွင်ခါးအောက်ကခေါင်းအုံးခံ၍ကော့ချပေးလိုက်ရာစီစီ၏စောက်ပတ်လေးသည် ၃-လက်မလောက်အပေါ်သို့ဖေါင်းတက်ပြီးစောက်စေ့လေးပြူးထွက်နေ၏။

ထိုအခါကိုပတ်ကားသည်စီစီရဲ့ခြေနှစ်ချောင်းထမ်းပြီး၊ပုခုံးနှစ်ဘက်ကိုလက်နှင့်ဆွဲကာအချက်ပေါင်းများစွာဖိလိုးပေးလိုက်ရာ၊ ဖွတ် ဘွပ် ဖွတ်ဘွပ် ဟုလှိုက်ခေါင်းသံနှင့်အတူ

‘အမလေး လေး အား ကောင်း ကောင်းလှချည်ရဲ့ အား’

